

*oderwij
się!*

13th Millennium
DOCS *against* **GRAVITY**
FILM FESTIVAL

WARSZAWA — WROCŁAW — GDYNIA — BYDGOSZCZ

13-25 maja 2016

www.docsag.pl

 [docsagainstgravity](https://www.facebook.com/docsagainstgravity)

SPIS TREŚCI

WSTĘP Artur Liebhart	5
BANK MILLENNIUM w świecie filmu dokumentalnego	7
LOKALIZACJE I DATY	8
UCIECZKA OD WOLNOŚCI Urszula Lipińska	9
HITY FESTIWALU	12
NAJWAŻNIEJSI GOŚCIE FESTIWALU	14
KONKURSY	18
SEKCJE FILMOWE	21
DEBATY	22
KONCERTY	24
AKADEMIA DOKUMENTALNA	26
INFORMACJE PRAKTYCZNE	28

oderwij
sie!

W dniach 13-25 maja 2016 w Warszawie, Wrocławiu, Bydgoszczy, Gdyni oraz w 20 innych miastach w Polsce odbędzie się 13. edycja festiwalu filmowego pod nową nazwą MILLENNIUM DOCS AGAINST GRAVITY. Jest to największy festiwal filmów dokumentalnych w Polsce i trzeci co do popularności festiwal filmów dokumentalnych w Europie, który w 2015 odwiedziło ponad 40 tysięcy widzów. Jest to jednocześnie jedyny festiwal w Europie, który na dużą skalę odbywa się równoległe w kilku miastach (w tym roku do Warszawy, Wrocławia i Bydgoszczy dołącza nowoczesne Gdyńskie Centrum Filmowe). Festiwal wprowadził modę na film dokumentalny w Polsce, wzbudzając szerokie zainteresowanie widzów i najważniejszych mediów opiniotwórczych. Potwierdza to wysoki poziom programowy festiwalu a także jego atrakcyjność. Wsparcie, jakie uzyskał od najważniejszych państwowych instytucji kulturalnych (Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Polski Instytut Sztuki Filmowej, Narodowy Instytut Audiowizualny, Wydziały Kultury Miast: Warszawy, Bydgoszczy, od tego roku również Gdyni oraz Marszałkowski we Wrocławiu), potwierdza jego rangę i prestiż. Festiwal od początku swojego istnienia stawiał na kino dokumentalne najwyższej próby oraz pogłębioną dyskusję na temat współczesnego świata. Świadczą o tym liczne debaty po filmach oraz goście – wybitni filmowcy, m.in. Werner Herzog, Michel Gondry, Ulrich Seidl, Siergiej Loznitsa i James Marsh. Gościliśmy również wybitne osobistości świata polityki i aktywizmu, takie jak Jane Goodall, Gari Kasparow czy Daniel Cohn-Bendit.

Festiwal współpracuje z kilkudziesięcioma organizacjami pozarządowymi i środkami przekazu. Jest laureatem nagrody Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej za „Najważniejsze wydarzenie filmowe roku” w 2008. Był również dwukrotnie do tej nagrody nominowany (w 2010 i 2012). Jako firma Against Gravity otrzymaliśmy od PISF dwukrotnie nagrodę w kategorii „Najlepszy dystrybutor filmów zagranicznych roku” (w 2012 oraz 2014) i byliśmy także dwukrotnie do tej nagrody nominowani. Festiwal otrzymał też Wdechę od redakcji Co Jest Grane (dodatku kulturalnego „Gazety Wyborczej”) za „Najważniejsze wydarzenie kulturalne w Warszawie” w 2009. Redakcja miesięcznika Aktivist przyznała festiwalowi nagrodę Aktivista Roku w 2006.

10 lat temu nasz festiwal jako pierwszy w Polsce wprowadził konkurs dla pełnometrażowego filmu dokumentalnego (Nagroda Banku Millennium). Dziś mam przyjemność ogłosić, że jako pierwsi wśród festiwali filmowych w Polsce wprowadzamy konkurs dla filmów na granicy fabuły i filmu dokumentalnego, który będzie się nazywał FICTION/NON-FICTION. Podobnie jak podczas każdej edycji na przestrzeni ostatniej dekady, także i w tym roku Mecenasem festiwalu jest Bank Millennium. Cieszę się, iż pogłębimy tę współpracę, a Bank Millennium staje się Mecenasem tytularnym, tym samym zapewniając dalszy rozwój naszego festiwalu.

Po raz trzynasty zapraszamy w podróż dookoła świata i wewnątrz nas samych. Nasza filozofia – tak dobrze oddana przez hasło festiwalu – zaprasza do oderwania się od przyzwyczajzeń i stereotypów, do otwarcia się na świat pokazywany przez najciekawszy i najszybciej rozwijający się gatunek filmowy: film dokumentalny. Na początek proponujemy ODERWAĆ SIĘ od stereotypów na temat filmu dokumentalnego. Filmy MILLENNIUM DOCS AGAINST GRAVITY nie mają nic wspólnego z „dokumentami” czy reportażami, które zazwyczaj pokazują nam nadawcy telewizyjni. Czy prezentowane dzieła można zatem nadal klasyfikować jako filmy „dokumentalne”? Proponujemy ODERWAĆ SIĘ od takich pytań. Filmy festiwalu MILLENNIUM DOCS AGAINST GRAVITY, to KINO NON-FICTION. Oferują to, co w kinie najważniejsze – emocje.

AKADEMIA DOKUMENTALNA to nasz program edukacyjny oparty na filmach dokumentalnych. Pokazy filmów połączone są z lekcją dla szkół podstawowych i średnich oraz fakultety dla studentów szkół wyższych. Zajęcia uzyskały status akademicki na Uniwersytecie Warszawskim, Gdańskim oraz Wrocławskim. AKADEMIA DOKUMENTALNA skierowana jest również do nauczycieli, rodziców oraz seniorów. W programie festiwalu znajdują się nowe filmy dla dzieci w sekcji OKI DOKI. Program AKADEMII na festiwalu uzupełnią warsztaty, specjalne seanse dla seniorów oraz filmy dla nauczycieli. Więcej o AKADEMII DOKUMENTALNEJ na www.akademiadokumentalna.pl

**Artur
LIEBHART**
Dyrektor festiwalu

BANK MILLENNIUM

W ŚWIECIE FILMU DOKUMENTALNEGO

Bank Millennium jest kulturalnie zaangażowany od ponad 25 lat. Równoległe do działalności biznesowej wspiera działalność kulturalną o zasięgu ogólnopolskim, ale i lokalnym. Promuje sztukę malarską, filmową i muzyczną. Tę komercyjną i niszową. Popularną i elitarną.

Od 2006 roku Bank jest mecenasem Festiwalu Docs Against Gravity i sponsorem Nagrody Banku Millennium. Po dekadzie współpracy postanowił pójść dalej – zacieśnić relacje z Against Gravity i wspólnie promować festiwal pod szyldem „Millennium Docs Against Gravity Film Festival”. Objęcie patronatu tytularnego jest dla Bank Millennium wyróżnieniem, ale i szansą na większy wkład w popularyzację sztuki filmowej w Polsce. Dla Banku ważna jest konwencja festiwalu, która porusza niełatwe tematy o problemach społecznego świata, jak ekologia, ekonomia czy prawa

człowieka. Dokument ma odwagę poruszać takie tematy, dlatego Bank Millennium wierzy, że ta biznesowo-artystyczna kolaboracja wpłynie na zwiększenie zainteresowania sztuką zaangażowaną i prowokującą do dyskusji.

– Bank Millennium jest kulturalnie zaangażowany od ponad 25 lat. Od 2006 roku jesteśmy mecenasem Festiwalu i sponsorem Nagrody Banku Millennium. Dlatego po dekadzie współpracy zdecydowaliśmy się zacieśnić tę relację i wspólnie, pod jednym szyldem Millennium Docs Against Gravity Film Festival, promować jeden z największych i najważniejszych festiwali filmów dokumentalnych w Europie i selekcję najlepszych filmów dokumentalnych z całego świata. Objęcie patronatu tytularnego jest dla nas wyróżnieniem, ale i szansą na większy wkład w promocję sztuki filmowej w Polsce – mówi João Bras Jorge, Prezes Zarządu Banku Millennium.

Millennium
bank

LOKALIZACJE I DATY

WARSZAWA

13-22 maja 2016
Kinoteka – Luna – Iluzjon

lokalnie

Centrum Kultury i Inicjatyw Obywatelskich w Podkowie Leśnej
Bemowskie Centrum Kultury
Służewski Dom Kultury
Kinokawiarnia Stacja Falenica

WROCŁAW

13-22 maja 2016
Dolnośląskie Centrum Filmowe

GDYNIA

18-25 maja 2016
Gdyńskie Centrum Filmowe

BYDGOSZCZ

17-22 maja 2016
Kino Orzeł

WEEKEND Z MILLENNIUM DOCS AGAINST GRAVITY

20-22 maja 2016
20 innych miast w całej Polsce, m.in. Łódź, Elbląg, Poznań, Rzeszów, Białystok, Kraków, Ełk, Lubin, Dąbrowa Górnicza.

WROCŁAW I GDYNIA

Oprócz prezentacji ok. 50 filmów, w obydwu miastach odbędą się konkursy i debaty. Jesteśmy bardzo dobrze postrzegani przez lokalne władze, czego dowodem są nagrody: Grand Prix Dolnego Śląska (jury w składzie: Dorota Monkiewicz – dyrektorka Muzeum Współczesnego, Agnieszka Zwiefka – reżyserka filmowa oraz Adam Kruk – krytyk filmowy) podczas edycji wrocławskiej oraz Nagroda Prezydenta Miasta Gdyni (członkowie jury: Katarzyna Figura, saksofonista Mikołaj Trzaska i teoretyk filmu – profesor Mirosław Przyłipiak).

UCIECZKA OD WOLNOŚCI

Urszula
LIPIŃSKA

krytyczka filmowa

To nie nagła szczerłość, ani wielka artystyczna wolta. Żadne fundamenty nagle się nie zatrzęsły. W końcu sam Werner Herzog mawiał wielokrotnie, że odczuwa pewną uwierającą niewygodę, gdy nazywa się go dokumentalistą. Sceny w filmach zdarzało mu się reżyserować, a kłamstwo i manipulację uznawał od zawsze za narzędzia dokumentalisty – o ile ich użycie służy sugestywniejszemu ukazaniu prawdy.

Dziś reżyserzy chyba mniej przeżywają rozterkę moralną czy etyczną, bo stoi przed nimi dużo większe wyzwanie artystyczne: jak opisać rzeczywistość, która stała się tworem tak bardzo indywidualnym dla każdego człowieka i tak mało wspólnym dla całej ludzkości? Jak opisać bohatera żyjącego kilkoma żywotami? Jak wejść do głowy kogoś funkcjonującego w innym, sobie tylko znanym, świecie? I wreszcie jakiej fikcji użyć, żeby pokazać prawdę?

Stały, stary i pewnie nierozstrzygalny dylemat gdzie leżą granice dokumentu, a gdzie zaczyna się przestrzeń fabuły, twórcy obalają dziś konwencję kina non-fiction – i kręcą filmy daleko idące w kreację celem lepszego przeniknięcia rzeczywistości. Z jednej strony robią to dlatego, że coraz trudniej skomplikowany świat objąć bez odwołania się właśnie do kreacji. Z drugiej strony, mieszkańcy tego świata kreacją nieprzerwanie go przesycają. Rzeczywistość stała się przecież nieznośna bez fikcji. Nie sposób przyjmować ją w całej jej okazałości, przebadać dokładnie w każdym odcinku, przeżyć z należytą intensywnością. Nie można jej do końca zrozumieć. Nie da się jej kontrolować, ani nad nią zapanować. A skoro się nie da tego zrobić, to trzeba od niej uciekać. Uciekać na chwilę, po oddech, na dłużej, aby zyskać dystans, albo zamieszkać w niej całkowicie – jak czyni to chy-

ba nie do końca świadomie Djalal, bohater **Game Over** Alby Sotorry.

WOJNA ŚWIATÓW

Djalal od dziecka chciał być żołnierzem. Z pasją zbierał wojskowy ekwipunek, arsenał broni i zestaw żołnierskich mundurów, które lubi od czasu do czasu na siebie wkładać. Bierze wtedy w dłoń karabin, twarz znaczy wojennym kamuflażem i w skupieniu zaczaja się na niewidzialnego wroga. Sam Djalal znajduje się bowiem być może w przydomowym lesie, ale jego umysł – wiecznie jest na wojnie. On doskonale wie, jak ona wygląda. W końcu obejrzał wszystkie filmy z Chuckiem Norrisem, Jean-Claude'em van Damme'em i Dolphem Lundgrenem.

W swoim zamięłowaniu do „bycia na wojnie” nie jest samotny, bo filmiki nagrywane przez jego dziewczynę z zainscenizowanych przez niego „akcji” mają w Internecie rzesze fanów. A sława w połączeniu z pasją okazuje się wystarczającą siłą, aby popchnąć Djalala do spełnienia swojego największego marzenia: pojechać do Afganistanu. I o ile wcześniej, gdy był w domu, jego umysł cały czas tkwił na wojnie, tak teraz, gdy wreszcie na niej wylądował, zachowuje się jakby wciąż bawił się w bezpiecznym przydomowym ogródku. Djalal nadaje sobie pseudonim „Niszczyciel”, filmuje wszystko dookoła i komentuje z przejściem swoje bohaterskie czyny. Tylko kiedy po tym wszystkim, bynajmniej nie w glorii, wraca do domu to okazuje się, że bohaterem potrafi być wyłącznie pozując do profilowego zdjęcia. Bo z trudnej sytuacji zna tylko jedno wyjście: zabawę w wyimaginowaną wojnę, która pozwala mu uciec z pola prawdziwej, życiowej walki.

Po kruchym lodzie bolesnego osobistego doświadczenia stąpa Ester Gould w **Dziwnym romansie z własnym ego** (*A Strange Love Affair With Ego*). Zaczyna od dzieciństwa, spędzonego w zachwycie dla starszej siostry. Rowan zawsze cechowała śmiałość, pewność siebie, wiara we własne siły i przekonanie, że pewnego dnia będzie miała świat u swoich stóp. Osiągnąwszy dorosłość, postanawia plan zrealizować i wyjeżdża z rodzinnego miasta na podbój. Podbój, podczas którego Ester, choć od siostry dzieli ją dystans kilkuset kilometrów, poznaje Rowan lepiej niż wtedy, gdy mieszkały razem w jednym pokoju. I uświadamia jej, że w rzeczywistości podziwiała osobę nigdy nie istniejącą.

Choć film opowiada o Rowan, *Dziwny romans z własnym ego* za jednym zamachem portretuje znacznie więcej osób: krążącą po filmie niczym niewidoczny duch Ester, wyobrażenie Rowan w jej oczach, Rowan taką, jaką ona sama siebie widzi, wreszcie Rowan „prawdziwą” – odartą ze wszystkich masek, nakładanych zarówno przed sobą, jak i przed własną siostrą. Można odnieść wrażenie, że wśród tych postaci tylko Ester żyje w wytworzonym przez siebie świecie zupełnie nieświadomie biorąc go za rzeczywistość, ale przecież ona także często zawiera fantazji. O Rowan opowiada głównie z perspektywy intymnych wspomnień z dzieciństwa, zawierza swemu na jej temat wyobrażeniu, zanadto mu ufa i być może skutkiem tego traci czujność i dystans. Żyje w przeszłości. Nie zauważa w siostrze zmian. A potem, gdy Rowan wyjeżdża, zawierza jej wizji rzeczywistości, opisywanej przez nią w listach jako „pełną imprez, radosną, otoczoną przyjaciółmi”.

W ten sposób, filmowa historia staje się poruszającą konfrontacją ze zwodniczą siłą wyobraźni i mącącymi właściwościami pamięci. Osobistym pamiętnikiem z życia samej reżyserki, rozliczającą się z własną nieświadomością poprzez odtworzenie wydarzeń, których nie mogła być świadkiem. I jeżeli *Dziwny romans z własnym ego* dowodzi, jak bardzo nie znamy ludzi żyjących obok nas, **W stanie zawieszenia** (*In Limbo*) Antoine’a Vivianiego pędzi z podpowiedzią kto może nas znać lepiej niż my sami.

Odpowiedź brzmi: nasz komputer. Pozostają w nim ślady każdego ruchu i kliknięcia. Tajemnice, osobiste powiązania, plany, myśli wypowiedziane głośno lub zatajone w ciszy. Paradoksalnie więc najwięcej prawdy o ludziach zostaje w sieci, choć przecież tak często używamy jej, aby prawdziwe ją ukryć lub wykreować je poprzez różnego rodzaju Facebooki.

W oczach ekspertów z filmu Vivianiego *Internet*, zdolny zbierać coraz bardziej szczegółowe informacje, staje się wręcz pamięcią ludzkości. Tak samo niedoskonałą, zapominającą, mieszającą ze sobą fakty i mającą dziury jak pamięć jednostki. Z drugiej strony, ten sam *Internet* potrafi wyprzedzić nasze myśli, sprowokować nieświadomione instynkty i wykreować pragnienia, o których istnieniu jeszcze nie wiemy. „Wirtualna rzeczywistość zaczyna bardziej tworzyć nas niż my ją” – pada w filmie, nie bez cienia trwogi w głosie jednego z naukowców.

Czy z tej drogi można zbiec? Wyzwolić się z dyktatu *Internetu*? Biorący udział w eksperymencie Paul na sześć miesięcy odciął się od sieci i wciąż nie potrafi na to pytanie jednoznacznie odpowiedzieć. Czuje się zrelaksowany, jest czujniejszy, przeżywa stan – jak mówi – bliski nieprzerwanej medytacji. Zauważa, że wszyscy chodzą z głowami zwieszonymi nad telefonami, ale i dostrzega to, że nie może sprawdzić w Internecie poprawności kierunku, w którym zmierza. Nie wie więc czy łatwiej się zgubić będąc w sieci czy będąc poza nią. W końcu siedząc przed komputerem można żyć tyloma zyciami, jakby było się na świecie z tysiąc lat, a jednocześnie nie doświadczyć żadnego z nich. Sięgnąć w dowolnej chwili po każdą informację, a w tym samym czasie czuć się nadmiarem kolejnych przekierowań przytłoczonym. Mieć poczucie całkowitej wolności znajdując się w pułapce. Albo jak chce tytuł filmu – w stanie zawieszenia. Ni to w niebie, ni to w piekle.

POD MOJĄ NIEOBECNOŚĆ

Po drugiej stronie (*The Other Side*) Roberto Minerviniego najpewniej nie wygląda na pierwszy rzut oka na film, mogący jakkolwiek kontynuować

myśl zasugerowaną przez *W stanie zawieszenia*, ale w pewien podświadomy sposób to czyni. Pokazuje świat kompletnie inny, a mimo to zawieszony w podobnym dylemacie; ni to w niebie, ni to w piekle. Albo zarazem w jednym i w drugim. Zależy z której strony by spojrzeć.

Mike i Lisa są chyba przekonani, że żyją w niebie, na co nie bez wpływu pozostaje ukołysanie ich umysłu przez wciąż zażywana heroinę. Wokół szumi las, strumień dźwięcznie dzwoni, szczęście się unosi w powietrzu – Luizjana to piękne strony. Nie dziwi więc, że gdy w ich progach pojawia się reżyser, przyjmują go z pełną otwartością. Pozwalają mu podejść niezwykle blisko. Minervini od szerokich kadrów filmowanych z oddali woli też zbliżenia na nagie niedoskonałe ciała bohaterów, ich ponurą codzienność, najintymniejsze momenty. Gnieździ się więc z nimi w ciasnocie ich przyczepy, towarzyszy im we wspólnych kąpielach, leży z nimi na brudnej kanapie gdy się kochają. Dopiero, gdy opuści tę duszną rzeczywistość, otwartość i bezwstyd jego bohaterów ukażą się w nieco innym świetle.

Obrzeża Luizjany faktycznie okazują się „drugą stroną” amerykańskiego snu, utopią na peryferiach wielkiego świata, umeblowaną w osobliwy i tylko sobie znany sposób. Nikt w tym mikrokosmosie nie wygrał życia, ale wszyscy bawią się jakby udało im się to osiągnąć – i po prostu otwierają kolejne piwo. Mike i Lisa, podobnie jak pojawiająca się w drugiej części paramilitarna grupa, tak bardzo czują się poza wszelkimi obowiązującymi zasadami, że nawet nie bronią do siebie dostępu. Łamią prawo, obnażają się fizycznie i emocjonalnie albo wygłaszają niepoprawne politycznie poglądy jakby bez pamięci, że są filmowani. Z reżyserem za plecami czy bez, po swoim świecie poruszają się swobodnie – przecież są u siebie i nie mają już nic więcej do przegrania.

Minervini składa portret żyjących w tym rejonie ludzi właściwie wyłącznie z nasyconych, najbardziej radykalnych, podniosłych momentów ich codzienności. Wydaje się, że przesiedział między nimi wystarczająco dużo czasu, żeby wiedzieć, że próba ujęcia ich w spójną całość albo potraktowania ogólną tezą mieni się niemożliwością. Kolekcjonuje więc impresje z surrealistycznego miejsca, którego mieszkańcy pod śmiałym

obnażaniem się na każdym kroku próbują ukryć własną rozpaczliwość. Bo myślą, że jeśli dopuszczą reżysera w każdy obszar swojego życia to staną się panami swojego losu. Tymczasem Minervini płynie z nurtem tej dzikiej rzeczywistości, niepostrzeżenie osiągając w niej chyba najwyższą z możliwych pozycji – przygląda się nieskrępowanej jego spojrzeniem rzeczywistości. Jak Bóg podpatruje świat, samemu pozostając dla niego niewidzialnym.

* * *

Zmarły dwa lata temu Michael Glawogger mówił, że nie ma czegoś takiego jak rzeczywistość. „Albo inaczej: to ja, jako reżyser, wybieram czym jest rzeczywistość” – precyzował. Bohaterowie powyższych filmów też dokonali takiego wyboru (jak Djalal z **Game Over**) lub po prostu oswoili się z wyborem, który los dokonał za nich (jak społeczność z *Po drugiej stronie*) uznając go za swoją własną decyzję i rozpierając się w smutnym świecie jak w raj na ziemi. Wszystkim tym ludziom wydaje się, że ujarzмили rzeczywistość i uciekli od jej nieprzewidywalności. Tymczasem, gdy w ich życiu pojawiają się dokumentaliści, ujawniają się też pęknięcia i władza, której bynajmniej nie dzierżą w rękach bohaterowie. A gdy dodamy do tego refleksje wpływające z dwóch kolejnych filmów, *Dziwnego romansu z własnym ego* i *W stanie zawieszenia*, to okazuje się, że nawet świadomość braku kontroli nad światem nie pomaga go okiełzać. Nadal pozostaje on nieobliczalny, pełen sprzeczności i sprzyjający przekazowi Jeana Baudrillarda. On co prawda filmu dokumentalnego nigdy w swoim życiu nie popełnił, ale sposób prezentacji rzeczywistości badał długo, dogłębnie i namiętnie. I zawsze wspominał, że ktokolwiek bierze się za jej relacjonowanie powinien trzymać się zasady, żeby zwracać świat widowni w takim kształcie, w jakim go otrzymał. Ani lepszym, ani gorszym; ani łagodniejszym, ani radykalniejszym; ani przyjemniejszym, ani okrutniejszym. A w miarę możliwości powinien zwracać ten świat choć trochę bardziej niepojętym i skomplikowanym, niż go dostał.

HITY FESTIWALU

Po raz kolejny pokażemy najnowsze, najwybitniejsze dzieła kina dokumentalnego, m.in. filmy Wernera Herzoga, Siergieja Loznitsy i Nikolausa Geyrhaltera. Na spotkania z publicznością przyjadą znakomici goście, m.in. Donald Lynden-Bell – współtwórca nowoczesnej astronomii, czy William Binney – człowiek, który mógł zapobiec 11 września. Z koncertami wystąpią m.in. Kutiman Orchestra, Wood Brothers i Songhoy Blues – muzyczny fenomen z Mali.

Czy można uciec przed inwigilacją nowych technologii? Na to pytanie stara się odpowiedzieć **Werner Herzog** w swoim **Lo i stało się. Zaduma nad światem w sieci** (*Lo and Behold: Reveries of the Connected World*). Gdzie trafiają nasze dane osobowe i dlaczego na tak długo? – zastanawia się młody bohater filmu o wymownym tytule **Facebookistan** (reż. Jakob Gottschau). Z kolei **William Binney**, pionier współczesnej informatyki i wieloletni pracownik amerykańskiej NSA, do dziś nie może zrozumieć dlaczego rząd USA nie wykorzystał jego genialnego systemu selekcji danych, aby zapobiec katastrofie WTC. Wymienione wyżej filmy stanowią część sekcji „**Życie pod nadzorem**”, cieszącej się podczas zeszłorocznej edycji szczególnym zainteresowaniem.

W tym roku mija ćwierć wieku od rozpadu ZSRR i powstania Federacji Rosyjskiej. Wydarzenia tamtych czasów prezentuje poprzez bogaty materiał archiwalny **Siergiej Loznitsa**, sugerując, że de facto niewiele się zmieniło i była to czysta formalność... Po projekcji jego filmu **Zmiana** zapraszamy na debatę, którą organizujemy wraz z TVP Kultura. W ramach sekcji „**Koniec ZSRR**” pokażemy również trzy filmy **Witalija Manskiego** (**Pionierzy**, **Prywatne pamiętniki** oraz **Broadway nad Morzem Czarnym**). Przypomnimy również arcydzieła sprzed lat: **Odessa, Odessa** Michaele Boganim, **Trzy pokoje melancholii** Pirjo Honkassalo i film fabularny **Szczęście ty moje** Siergieja Loznitsy.

Swoją premierę światową będzie miał u nas film **Nurkowanie w nieznane** (*Dive Into The Unknown*, reż. Juan Reina) o tragedii w norweskiej podwodnej jaskini. Inną bardzo ważną premierą będzie także **Jarocin. Po co wolność** (reż. Leszek Gnoiński i Marek Gajczak) o legendarnym festiwalu i jego wpływie na poczucie wolności w Polsce. Na naszej scenie muzycznej, ściśle powiązanej z prezentowanymi filmami, wystąpi kultowy zespół Moskwa z różnymi frontmenami. Koncert da również **Kutiman z zespołem** – izraelski muzyk, który w niezwykle sposób wykorzystuje amatorskie

filmiki na YouTube'ie, łącząc je w symfonie epoki 2.0, odnoszące niebawem sukces zarówno online, jak i w eterze. Proces powstawania hitu „Give It Up”, w którym wykorzystał śpiew nikomu nieznannej Princess Shaw z Nowego Orleanu, śledzi film **Thru You Princess** (reż. Ido Haar). Kolejną bohaterką, której YouTube odmienił życie, jest **Sonita** – o niej opowiada film o tymże tytule (reż. Rokhsareh Ghaem Maghami, Nagroda Grand Jury za Najlepszy Film Dokumentalny oraz Nagroda Publiczności na festiwalu w Sundance). Nastoletnia Afganka mieszkająca w Teheranie za pomocą swoich hip-hopowych protest songów usiłuje uniknąć przymusowego zamążpójścia (w Afganistanie sprzedawanie córek za kilka tysięcy dolarów jest na porządku dziennym). Kolejnym niezwykłym filmem, który opowiada o tej części świata, jest **Kraina oświeconych** (*Land of the Enlightened*, reż. Pieter-Jan De Pue). Ukazuje afgańskie dzieci łączące się w gangi, które kontrolują przemysł opium i kamieni szlachetnych. Zachwyca wizualna strona filmu, nagrodzona w Sundance za najlepsze zdjęcia. Film miał europejską premierę w konkursie głównym na festiwalu w Rotterdamie.

Przedstawimy wiele filmów, które ze względu na swoją artystyczną formę i sposób narracji, stoją na pograniczu filmu dokumentalnego i fabularnego. Doskonałym przykładem jest **Dziwny romans z własnym ego** (*A Strange Love Affair With Ego* reż. Ester Gould), wyjątkowy portret wrażliwej kobiety autorstwa jej młodszej siostry, w którym rzeczywista bohaterka ani razu się faktycznie nie pojawia. To jeden z filmów w sekcji „**Nie tacy sami**” (wywodzącej się z całorocznego cyklu naszej Akademii Dokumentalnej), gromadzącej dzieła o tematyce psychologicznej, stawiające pytanie o „normalność” – czy istnieje coś takiego? „Inny” jest np. bohater filmu Jana Śladkowskiego pt. **Don Juan** (zdobywca głównej nagrody na festiwalu IDFA w Amsterdamie) – czy ma prawo być naprawdę sobą? Czy etykieta autysty (a może introwertyka?) to zbyt silny stygmat? Erik Gandini (autor słynnej **Wideokracji**) pokazuje z kolei czym może się skończyć nacisk na indywidualną niezależność i pełne wyzwolenie społeczeństwa. W swoim filmie **Szwedzka teoria miłości** (*The Swedish Theory of Love*) ukazuje tragiczny paradoks tego kraju: w latach 60. zapanowały tam wolność i równouprawnienie, dziś natomiast Szwecja przoduje w statystykach jeśli chodzi o odsetek

osób umierających w samotności. Czyżby był to efekt uboczny niezależności?

Pytania na temat kondycji współczesnego człowieka stawia dwóch wybitnych twórców: Yann Arthus-Bertrand (fotograf, autor bijącego rekordy popularności cyklu zdjęć „Ziemia widziana z nieba”) w swoim **Człowieku** (*Human*; film zamknięcia festiwalu w Wenecji 2015) oraz Nikolaus Geyrhalter w **Homo Sapiens** (Geyrhalter zdobył Nagrodę Banku Millennium na naszym festiwalu w 2012 za film „Po zachodzie”). Przedstawiają dwie skrajnie różne wizje człowieka – zadaniem dla naszych widzów jest człowieka w nich odnaleźć...

Prawdziwą ucztą dla fanów literatury będą aż trzy filmy o pisarzach: **Nie film** (*Notfilm*, reż. Ross Lipman) – dokumentujący pracę Samuela Becketta nad jego własnym filmem z udziałem Bustera Keatona, **Pory roku w Quincy. Cztery Portrety Johna Bergera** (*The Seasons In Quincy. Four Portraits of John Berger*) – zbiór czterech filmików różnych reżyserów, pośród których są m.in. Tilda Swinton i Bartek Dziadosz, oraz **Muzeum niewinności** (*Innocence of Memories*, reż. Grant Gee) o nobliście Orhanie Pamuku.

Zapraszamy również na ciekawe **debaty**, organizowane z prestiżowymi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak: **WWF Polska** (zarówno w Warszawie, jak i Gdyni), **Frontex**, **Amnesty International Polska** czy **Komisja Europejska**. Tworzymy unikalną przestrzeń do dyskusji z przedstawicielami tychże organizacji. Jak co roku, promujemy idee zrównoważonego rozwoju i rozważnego podejścia do zasobów naturalnych, czego dowodem jest m.in. nagroda **Green Warsaw Award** – jedyna w Polsce nagroda dla filmów o tematyce ekologicznej.

NAJWAŻNIEJSI GOŚCIE FESTIWALU *

* wszyscy goście będą dostępni na wywiady

Siergiej LOZNITSA

Jeden z największych współczesnych dokumentalistów Europy Wschodniej. Twórca takich filmów, jak *Szczęście ty moje*, *We mgle* czy *Majdan. Rewolucja godności*. Otrzymał wiele prestiżowych nagród, a jego filmy pokazywanego były na najważniejszych międzynarodowych festiwalach m.in. w Cannes, Wenecji i Toronto. Podczas tegorocznego festiwalu pokażemy jego najnowszy film pt. *Zmiana* (*The Event*), opowiadający o wydarzeniach towarzyszących upadkowi komunizmu w Rosji.

William BINNEY

Wieloletni analityk amerykańskiej Narodowej Agencji Bezpieczeństwa, twórca programu ThinThread, który mógł powstrzymać ataki terrorystyczne z 11 września. Od 2001 publicznie krytykuje amerykańską administrację. Główny bohater filmu *Dobry Amerykanin* (*A Good American*, reż. Friedrich Moser), śledzącego konspiracyjne działania NSA.

Friedrich MOSER

Reżyser, który swoją karierę rozpoczynał jako dziennikarz telewizyjny i montażysta. Wykładał między innymi historię i dokumentalistykę na Uniwersytecie Wiedeńskim. Jest autorem ponad 20 filmów dokumentalnych – jako producent, reżyser i operator. Wśród jego filmów są *The Brussels Business* czy *Dobry Amerykanin* (*A Good American*), który będzie miał swoją polską premierę na Millennium Docs Against Gravity.

KUTIMAN (właśc. Ophir Kutiel)

Izraelski muzyk, kompozytor, producent muzyczny i animator. Twórca projektu muzycznego Thru You, którego zasadą jest miksowanie i samplowanie dźwięków pochodzących z fragmentów filmów znalezionych na YouTube. Film *Thru You Princess* (reż. Ido Haar) przedstawia historię najsłynniejszego internetowego projektu Kutimana, z udziałem nikomu nieznannej Princess Shaw z Nowego Orleanu. Podczas festiwalu odbędzie się również koncert kolektywu Kutiman Orchestra.

**Carl A.
FECHNER**

Pedagog, publicysta, producent, reżyser filmu **Energia do zmiany** (*Power to Change*). Po dwóch latach jako dyrektor zarządzający wędrującej grupy teatralnej Berliner Compagnie i krótkim epizodzie jako korespondent zagraniczny dla niemieckiej telewizji ARD założył w 1989 fechnerMEDIA GmbH. Firma promuje zrównoważony rozwój i zdobyła wiele międzynarodowych nagród za swoje filmy dokumentalne i kampanie PR. Po wyprodukowaniu ponad 50 filmów telewizyjnych, Fechner wyprodukował w 2010 swój pierwszy pełnometrażowy film dokumentalny pt. **Czwarta rewolucja** (*The Fourth Revolution – Energy Autonomy*).

**Jerzy
ŚLADKOWSKI**

Reżyser filmów dokumentalnych, producent. Ukończył Wydział Filologii Klasycznej na Uniwersytecie w Toruniu oraz Wydział Dziennikarstwa Uniwersytetu Warszawskiego. Od 1972 pracował w Telewizji Polskiej, najpierw jako reporter, a potem jako realizator reportaży i filmów dokumentalnych. W 1982 roku opuścił Polskę i osiadł w Szwecji, gdzie mieszka i pracuje do dziś. Realizuje filmy dokumentalne dla szwedzkiej telewizji i Szwedzkiego Instytutu Filmowego, współpracuje też z telewizją fińską, duńską i norweską. Od 1993 jest też współpracownikiem niemieckiej telewizji publicznej ZDF i kanału ARTE. Od wyjazdu z Polski zrealizował ponad 30 filmów dokumentalnych o tematyce społecznej. Członek Europejskiej Akademii Filmowej (EFA). Na festiwalu pokażemy jego film **Don Juan** (główna nagroda na festiwalu IDFA w Amsterdamie).

**Erik
GANDINI**

Szwedzko-włoski reżyser i producent. Wyprodukował i wyreżyserował wiele filmów dokumentalnych, które zdobyły międzynarodowe uznanie. W 2004 jego film **Nadprodukcja. Terror konsumpcji** zdobył Nagrodę Publiczności podczas pierwszej (!) edycji naszego festiwalu, w 2006 pokazywaliśmy **GITMO – nowe prawa wojny**, a w 2010 słynną **Wideokrację**. Podczas tegorocznej edycji zaprezentujemy jego najnowszy film pt. **Szwedzka teoria miłości** (*The Swedish Theory of Love*).

**Yann
ARTHUS-BERTRAND**

Słynny francuski fotograf, znany w Polsce z albumowego wydania swoich zdjęć pt. „Ziemia widziana z nieba”. Nakręcił także film o problemach środowiska naturalnego zatytułowany **S.O.S. Ziemia!** oraz film **Planet Ocean** o potędze oceanów. W tym roku zaprezentujemy jego najnowszy projekt – kręcony przez trzy lata film **Human**.

**Nikolaus
GEYRHALTER**

Reżyser, producent i operator filmowy. W 1994, w wieku 22 lat założył własną firmę Nikolaus Geyrhalter FILMPRODUKTION, która zajmuje się produkcją filmów dokumentalnych i kina autorskiego. Jego film **Po zachodzie** zdobył Nagrodę Banku Millennium w 2011. Podczas tegorocznej edycji pokażemy jego najnowszy film pt. **Homo Sapiens**.

**Donald
LYNDEN-BELL**

Jeden z bohaterów filmu **Star Men**. Angielski astronom i astrofizyk, były prezes Królewskiego Towarzystwa Astronomicznego. Znany jest ze swoich teorii mówiących, że w centrach galaktyk znajdują się olbrzymie czarne dziury. Był członkiem grupy astronomów określanych jako „Siedmiu Samurajów” (David Burstein, Roger Davies, Alan Dresser, Sandra Faber, Donald Lynden-Bell, Robert J. Terlevich, Gary Wegner), którzy postulowali istnienie Wielkiego Atraktora – czyli olbrzymiego skupiska galaktyk, które wpływa na ruch naszej Galaktyki i całej Supergromady Lokalnej. Donald Lynden-Bell jest laureatem Medalu Eddingtona (1984), Złotego Medalu Królewskiego Towarzystwa Astronomicznego (1993) i Bruce Medal (1998). W roku 2000 otrzymał nagrodę Henry Norris Russell Lectureship przyznaną przez American Astronomical Society. Na jego cześć asteroidę 18235 nazwano Lynden-Bell.

**Edgar
PÉRA**

Pierwszy etap jego twórczości rozpoczął się w 1985, gdy samodzielnie kręcił kinematograficzne pamiątki zespołów rockowych i neopunkowych, osiągając apogeum w 1991 roku filmem **The City of Cassiano** (Grand Prix Festiwalu Filmowego Architektury w Bordeaux). Jego pierwszy długometrażowy film to kosmopolityczny i kontrowersyjny **Manual of Evasion LX94** z Terenem McKenną, Robertem Antonem Wilsonem i Rudim Ruckerem. Jego kolejny film **The Window (Don Juan Mix)** miał swoją premierę na festiwalu w Locarno w 2001, zaś trzy lata później doczekał się swojej pierwszej retrospektywy na World Wide Video Festival w Amsterdamie. W 2006 roku w Paryżu, razem z Alejandro Jodorowskim i Fernando Arrabalem, został laureatem Nagrody Pasoliniego za całokształt twórczości. Jego najnowszy film, **Widz zadziwiony (The Amazed Spectator)** w 3D to jednocześnie manifest i dochodzenie na temat natury współczesnego widza. **Widz zadziwiony** będzie miał swoją polską premierę na Millennium Docs Against Gravity 2016.

**Ester
GOULD**

Dokumentalistka pochodzenia szkockiego, mieszka i pracuje w Amsterdamie. Studiowała film i dziennikarstwo w Amsterdamie i Nowym Jorku, a karierę rozpoczynała jako researcherka i scenarzystka dla uznanej reżyserki Heddy Honigmann. Od 2005 tworzy własne filmy dokumentalne; wiele z nich zostało pokazanych na całym świecie. **Dziwny romans z własnym ego (A Strange Love Affair With Ego)** to jej drugi pełnometrażowy film dokumentalny, którego premiera odbyła się na festiwalu IDFA w Amsterdamie, gdzie zdobył nagrodę dla najlepszego holenderskiego filmu dokumentalnego i nagrodę dla najlepszego filmu EDA w kobiecej reżyserii.

**Witalij
MANSKI**

Urodzony we Lwowie, w 1982 roku rozpoczął studia w legendarnym Państwowym Instytucie Kinematografii w Moskwie (szkołę ukończyli między innymi Lew Kuleszow, Siergiej Eisenstein, Aleksander Sokurow czy Andriej Tarkowski). Od 1989 Manski nakręcił ponad 30 filmów, które zostały pokazane na ponad 400 międzynarodowych festiwalach, zdobywając ponad 50 nagród i wyróżnień. Wśród festiwali znalazły się te w Cannes, Berlinie, Rotterdamie, Locarno, San Sebastian, Toronto, Rio de Janeiro czy Lizbonie. Filmy Manskiego pokazywane były również w stacjach telewizyjnych na całym świecie – od Kanady, przez Australię i Japonię, aż po Chiny. Najnowszy film Witalija Manskiego, **Pod opieką wiecznego słońca (Under The Sun)** – gorzki i złowieszczy poemat oderwanego od rzeczywistości życia w Korei Północnej – swoją polską premierę będzie miał na nadchodzącym Millennium Docs Against Gravity. Przypomnimy publiczności również wcześniejsze dzieła reżysera.

**Andreas
KOEFOED**

Absolwent socjologii i antropologii na Uniwersytecie Kopenhaskim oraz Narodowej Szkoły Filmowej Danii. Od 2001 nakręcił szereg filmów dokumentalnych skupiających się na uniwersalnych historiach dotyczących ludzkiego istnienia. Jego filmy zostały nagrodzone na takich festiwalach jak Tribeca, IDFA w Amsterdamie, Sheffield Doc czy CPH:DOX. Jego film **Duch Piramidy** otrzymał w 2013 na naszym festiwalu Nos Chopina za Najlepszy Film Dokumentalny o Sztuce. W tym roku pokażemy jego najnowszy film **Znaleźć dom**, (*At Home In The World*), nagrodzony w kategorii najlepszy film średniometrażowy na festiwalu IDFA w Amsterdamie, opowiadający historię duńskiej szkoły dla uchodźców.

**Daniel
CROSS**

Współzałożyciel i prezes EyeSteelFilm w Montrealu, firmy określanej przez Real Screen Magazine jako jeden ze 100 najważniejszych producentów filmów non-fiction na świecie. Jest producentem kilkudziesięciu filmów dokumentalnych oraz reżyserem. Jego najnowszy film pt. **I Am the Blues** to kinematograficzna podróż do ojczystej krainy bluesa – bagien Luizjany i dorzecza Missisipi. Film zaprezentujemy na 13. Millennium Docs Against Gravity.

**Pieter-Jan
DE PUE**

Belgijski reżyser. Upodobał sobie wyjątkowo trudne warunki do kręcenia filmów. Swój debiut – krótkometrażowe dzieło pt. **O** – filmował w Amazonii podczas straszliwej suszy. Otrzymał za niego szereg nagród, m.in. United Nations Environmental Award. **Kraina oświeconych** to jego pierwszy film pełnometrażowy. Aby go zrobić, wielokrotnie wyjeżdżał do Afganistanu na długotrwałe okresy, fotografując ten kraj i jego ludzi dla organizacji pozarządowych, takich jak Czerwony Krzyż czy Caritas.

KONKURSY

Millennium
bank

KONKURS GŁÓWNY O NAGRODĘ BANKU MILLENNIUM

Konkurs na Najlepszy Pełnometrażowy Film Dokumentalny

SKŁAD JURY:

Robert Gliński – reżyser filmowy i teatralny.

Jean Perret – szwajcarski krytyk filmowy, wieloletni dyrektor festiwalu Visions du Réel w Nyon

Alina Rudnitskaja – rosyjska reżyserka, autorka filmów dokumentalnych (m.in. **Krew**)

FILMY BIORĄCE UDZIAŁ W KONKURSIE:

Mariupol (*Mariupol*) reż. Mantas Kvedaravicius, 90 min, Litwa/Francja 2016

Homo Sapiens (*Homo Sapiens*) reż. Nikolaus Geyrhalter, 90 min, Austria 2016

Don Juan (*Don Juan*) reż. Jan Śladkowski 92 min, Szwecja/Finlandia 2015

Sonita (*Sonita*) reż. Rokhsareh Ghaem Maghami, 90 min, Iran/Niemcy/Szwajcaria 2016

Krzeseł ojca twego (*Thy Father's Chair*) reż. Antonio Tibaldi i Alex Lora, 70 min, USA/Włochy 2015

Pod opieką wiecznego słońca (*Under the Sun*) reż. Witalij Manski, 106 min, Rosja/Łotwa/Niemcy/Czechy/Korea Północna 2015

Czas pokaze (*Time Will Tell*) reż. Andreas Voigt, 101 min, Niemcy 2015

Mallory (*Mallory*) reż. Helena Třeštková, 97 min, Czechy 2015

Szwedzka teoria miłości (*The Swedish Theory of Love*) reż. Erik Gandini, 90 min, Szwecja 2015

Ukraińscy szeryfowie (*Ukrainian Sheriffs*) reż. Roman Bondarczuk, 80 min., Ukraina, Łotwa, Niemcy 2015

Europe, She Loves (*Europe, She Loves*) reż. Jan Gassmann, 100 min, Szwajcaria/Niemcy 2016

Rodzinne tajemnice (*A Family Affair*) reż. Tom Fassaert, 110 min, Holandia/Belgia/Dania 2015

Kraina oświeconych (*Land of the Enlightened*) reż. Pieter-Jan De Puen, 87 min, Belgia/Irlandia/Holandia/Niemcy/Afganistan 2016

FILMY POKAZYWANE W RAMACH DOC GALA:

Zmiana (*The Event*) reż. Siergiej Loznitsa, 74 min, Holandia/Belgia 2015

Lo i Stało się. Zaduma nad światem w sieci (*Lo and Behold: Reveries of the Connected World*) reż. Werner Herzog, 90 min, USA 2016

Człowiek (*Human*) reż. Yann Arthus-Bertrand, 190 min, Francja 2015

Droga do mistrzostwa reż. Bartek Konopka, 60 min., Polska 2016

NAGRODA AMNESTY INTERNATIONAL POLSKA

Konkurs na Najlepszy Film o Prawach Człowieka

NOS CHOPINA

Konkurs na Najlepszy Film o Muzyce i Sztuce

GREEN WARSAW AWARD

Konkurs na Najlepszy Film o Tematyce Ekologicznej

NAGRODA FICTION / NON-FICTION

Nagroda dla Najlepszego Filmu na Pograniczu Dokumentu i Fabuły

NAGRODA PUBLICZNOŚCI

NAGRODA MIESIĘCZNIKA FOCUS DLA NAJWIĘKSZEJ OSOBOWOŚCI FESTIWALU

NAGRODA SIECI KIN STUDYJNYCH I LOKALNYCH

NAGRODA AKADEMII DOKUMENTALNEJ

SEKCJE FILMOWE

- **Nie tacy sami** / psychologia – zainspirowany blokiem filmów dla dzieci, prezentowanych w ciągu roku w ramach Akademii Dokumentalnej
- **Człowiek w kinie** / prawa człowieka – kontynuacja całorocznego cyklu filmowego Akademii Dokumentalnej
- **Klimat na zmiany** / ekologia
- **Muza i wena** / filmy o muzyce i sztuce
- **Ludzie zamiast liczb** / ekonomia – kontynuacja całorocznego cyklu filmowego Akademii Dokumentalnej
- **Miasto jest nasze** / kultura miejska
- **Fetysze i kultura** / nowe zjawiska postmodernizmu
- **Miejsca** / nie znajdziesz ich w przewodniku
- **Na granicy** / tematyka uchodźców i imigrantów
- **Kocham kino** / dzieła o tworzeniu filmów
- **Koniec ZSRR** / 25-letnia rocznica upadku Związku Radzieckiego
- **Bohaterowie są wśród nas** / filmy o wyjątkowych ludziach

Czy mury powstrzymają migracje?

film **Mury** (Walls) reż. Pablo Iraburu i Migueltxo Molina
we współpracy z Amnesty International Polska

Jak YouTube kształtuje kreatywność

film **Thru You Princess** reż. Ido Haar
we współpracy z miesięcznikiem Aktivist

Ginące gatunki zwierząt

film **Ginący świat** (Racing Extinction) reż. Louie Psihoyos
we współpracy z WWF Polska

Kryzys migracyjny – jak podjąć to wyzwanie?

film **Znaleźć dom** (At Home In The World) reż. Andreas Koefoed
we współpracy z Frontexem

Polska teoria miłości. Czy umiemy być blisko?

film **Szwedzka teoria miłości** (The Swedish Theory of Love) reż. Erik Gandini
we współpracy z miesięcznikiem Zwierciadło

Demokracja energetyczna: wizja versus rzeczywistość

film **Energia do zmiany** (Power To Change) reż. Carl A. Fechner
we współpracy z fundacją Heinrich Böll Stiftung

Jarocin – rozmowa o etosie, buncie i wolności

film **Jarocin. Po co wolność** reż. Leszek Gnoiński i Marek Gajczak
we współpracy z TVP Kultura i NInA

Nowa ekonomia

film **Wujek Bernard – lekcje innej ekonomii** (*Uncle Bernard – A Counter-Lesson in Economics*)

reż. Richard Brouillette

debata w ramach naszego całorocznego cyklu „Ludzie zamiast liczb”

Upadek ZSRR i jego konsekwencje

film **Zmiana** (*The Event*) reż. Siergiej Loznitsa

we współpracy z TVP Kultura

Kim jest współczesny widz kinowy?

film **Widz zadziwiony** (*The Amazed Spectator*) reż. Edgar Pera

we współpracy z TVP Kultura

SPOTKANIA Z TWÓRCAMI / BOHATERAMI FILMÓW

Przyjedzie do nas ok. 80 twórców z całego świata na spotkania z publicznością.

KONCERTY

KUTIMAN ORCHESTRA

piątek 13.05
Cafe Kulturalna

Kutiman to muzyk, kompozytor, producent muzyczny i artysta wizualny. W 2009 roku stał się internetową sensacją za sprawą albumu „Thru You”, w którym połączył różne, niepowiązane ze sobą, klipy z YouTube’a, kreując melodyjne i prekursor-skie utwory. Światowy sukces projektu przełożył się na ponad 11 milionów odsłon na YouTube. Muzyczne wizje Kutimana znajdują artystyczny upust w jego kolektywie – Kutiman Orchestra. Ich muzyka to psychodeliczny jazz, wybiegający w swoich estetycznych poszukiwaniach przez rytmiczne nuty afrobeatu po futurystyczne dźwięki niczym z filmów science fiction. Z jednej strony mamy tu promienny funk zaś z drugiej muzykę z gruntu psychodeliczną, a ich

połączenie przy pierwszym odsłuchaniu może zdawać się niemożliwe. Jednak Kutiman to mistrz miksowania, a to, co z pozoru stoi w opozycji do siebie, staje się harmonijną symbiozą. Kluczem do sukcesu są starannie wyselekcjonowani muzycy, którzy jako Kutiman Orchestra stają na wysokości zadania, jakim jest nowatorskie łączenie wszelkiej muzyki i dźwięków.

Podczas festiwalu Millennium Docs Against Gravity po raz pierwszy w Polsce pokazany zostanie film **Thru You Princess** (reż. Ido Haar) przedstawiający historię najsłynniejszego internetowego projektu Kutimana z udziałem nikomu nieznannej Princess Shaw z Nowego Orleanu.

MOSKWA GRA JAROCIN

sobota 14.05
Cafe Kulturalna

Po premierze filmu **Jarocin. Po co wolność** w klubie festiwalowym Cafe Kulturalna odbędzie się niezwykle koncert kultowej kapeli Moskwa. Na scenie wśród muzyków pojawią się także byli członkowie zespołu, a koncert przeniesie widzów festiwalu do Jarocina lat osiemdziesiątych.

SONGHOY BLUES

wtorek 17.05
Cafe Kulturalna

Historia zespołu Songhoy Blues to historia drogi – od ucieczki przed kulami karabinów, po występ w najbardziej znanej sali koncertowej na świecie. W 2012 Aliou, Oumar i Garba zbiegli z północy Mali gdzie islamscy radykałiści wprowadzili swój reżim i pod lufami pistoletów zakazali grania muzyki. Po ucieczce, w południowym Bamako, które przyjęło uchodźców ze spornego terytorium, do powstającego zespołu dołączył perkusista Nathanael – tak narodził się Songhoy Blues. W zawrotnym tempie ich mieszanka bluesa i rocka, niesamowitej energii gitar połączonej z tradycyjną muzyką malijską i hipnotyzującym głosem Aliou podbiła ich rodzinny kraj.

Pewnego dnia do ich miasta przyjechali „przybysze z Zachodu”, a wśród nich m.in. słynny muzyk i producent Brian Eno, Nick Zinner (gitarzysta Yeah Yeah Yeahs) i Damon Albarn (założyciel takich zespołów jak Blur i Gorillaz). Wrażenie, jakie Songhoy Blues zrobili na przyjezdnych było do tego stopnia piorunujące, że w przeciągu kilku miesięcy zespół zaczął występować na całym świecie: u boku Albarna w legendarnej Royal Albert Hall w Londynie czy na festiwalu SXSW w Austin, Teksas. Na naszym festiwalu swoją polską premierę będzie miał także film opowiadający historię Songhoy Blues i wielu innych zakazanych na Mali muzyków: **Śpiewajmy dopóki nas nie zabiją** (*They Will Have To Kill Us First*, reż. Johanna Schwartz).

THE WOOD BROTHERS

sobota 21.05
Cafe Kulturalna

The Wood Brothers to niepowtarzalna mieszanka bluesa i folku z inteligentnymi tekstami. Trio składa się z braci Chrisa i Oliviera Wood oraz multiinstrumentalisty Jano Rixa. Chris zdobył sławę jako jeden z najwybitniejszych współczesnych kontrabasistów

i członek wiodącego zespołu jazzowego – Medeski Martin & Wood.

Nowy album The Wood Brothers zatytułowany „Paradise” to gorzko-słodki poemat muzyczny na temat amerykańskiego snu i społeczeństwa, które nadal się nim napędza. Poszukiwanie bliskości w świecie, w którym ludzkie relacje stają się wirtualne i odległe, to motyw przewodni płyty. Podczas festiwalu Millennium Docs Against Gravity pokazana zostanie sekcja filmowa o południu Stanów Zjednoczonych. Zaprezentujemy w niej m.in. **I Am the Blues** (reż. Daniel Cross) o korzeniach bluesa z głębokiego południa USA i artystach, którzy wspominają narodziny gatunku – źródła większości współczesnych nurtów muzycznych.

AKADEMIA DOKUMENTALNA

Jak co roku przygotowaliśmy bogaty program skierowany do różnorodnych grup widzów. Skupiamy się przede wszystkim na popularyzowaniu filmów dokumentalnych oraz pokazywaniu w jaki sposób kino dokumentalne może mieć realny wpływ na nasze życie. Hasło przewodnie to „Patrz i działaj”.

UCZNIOWIE, NAUCZYCIELE I RODZICE

Już po raz trzeci na festiwalu będzie sekcja filmów dokumentalnych o dzieciach i dla dzieci OKI DOKI. Filmy będą pokazywane premierowo uczniom szkół podstawowych oraz podczas weekendowych pokazów rodzinnych. W tym roku pokazemy wiele filmów związanych z pasją i sportem, będziemy również rozmawiać o roli dziadków w życiu dzieci.

Uczniowie szkół gimnazjalnych zobaczą film **Poza modą** (*Out of Fashion*, reż. Jaak Kilmi i Lennart Laberenz), po czym wezmą udział w warsztatach upcyklingowych, mających uświadomić im jak naprawdę wygląda proces powstawania ubrań i przekonać, że warto ograniczać shopping (współpraca: Fundacja Kupuj odpowiedzialnie i pracownia ultraMaszyna). Uczniowie szkół ponadgimnazjalnych obejrzą **Sonitę** (reż. Rokhsareh Ghaem Maghami) o nastoletniej raperce z Afganistanu, po czym napiszą i wykonają w ramach warsztatów protest songi na ważne dla siebie tematy.

Jak co roku odbędzie się również pokaz specjalny dla nauczycieli. Zaprezentujemy film **Znaleźć dom** (*At Home In The World*, reż. Jacob Schulsinger) opowiadający o dzieciach uchodźców, i porozmawiamy o tym jak poruszać w szkole temat odmienności kulturowej w kontekście uchodźców i migrantów (współpraca: Polskie Forum Migracyjne).

Odbędą się też warsztaty filmowe, podczas których dzieci będą miały okazję dowiedzieć się na czym polega robienie filmów. Natomiast w trakcie warsztatów „Zwykłe życie to też temat”, rodzice pod okiem cenionych fotografów oraz redaktor naczelnej magazynu „Zwykłe Życie” będą analizować nasze zdjęcia z Instagrama i Facebooka oraz zastanawiać się czy warto zakładać fotobloga. Partnerem warsztatów jest firma Canon Polska.

Wczesnym popołudniem w trakcie tygodnia, matki i ojcowie będą mogli obejrzyć filmy wraz z niemowlakami, podczas specjalnych pokazów ze ściśniętym dźwiękiem i delikatnie przygaszonym światłem.

SENIORZY – MIEDZYPOKOLENIOWOŚĆ

Wszyscy doskonale pamiętamy wspaniałą seniorkę Panią Alinę, która pomagała nam podczas zeszłorocznej edycji jako wolontariuszka. Także

i w tym roku będziemy kontynuować współpracę z Towarzystwem Inicjatyw Twórczych „ę” oraz programem Archipelag Pokoleń. W ramach wspólnych działań będziemy popularyzować idee wolontariatu oraz pisania recenzji filmowych wśród seniorów. Zorganizujemy również spotkania dedykowane seniorom.

Międzypokoleniowość jest fundamentem działań Akademii. W ramach festiwalu odbędą się warsztaty, na które zaprosimy widzów w różnym wieku, aby mogli wspólnie doświadczać kinowych emocji i wymieniać się poglądami. W ramach cyklu „Dorośli, żeby RAZEM chodzić do kina” pokażemy film **Mój skarbie, nie opuszczaj mnie** (*My Love, Don't Cross That River* reż. Jin Mo-young). Po seansie odbędzie się dyskusja: „Długowieczni w miłości – jak żyć ze sobą ponad 70 lat?”. Odbędą się także warsztaty upcyklingowe po filmie **Poza modę** (*Out of Fashion*, reż. Jaak Kilmi i Lennart Laberenz) z przerabiania własnych ubrań. Natomiast po filmie **W poszukiwaniu ciszy** (*In pursuit of silence*, reż. Patrick Shen) widzowie wezmą udział w „ćwiczeniach z ciszy” organizowanych przy współpracy z duetem coachingowym.

Po raz trzeci zostanie przyznana NAGRODA AKADEMII DOKUMENTALNEJ. Po raz pierwszy młodzieżowe jury zostanie powiększone o seniorów, stając się jury międzypokoleniowym. Przed

festiwalem jury będzie uczestniczyć w zajęciach poświęconych krytyce filmowej.

CYKLE AKADEMII

We współpracy z Wydziałem Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego oraz Szkołą Główną Handlową w ramach cyklu „Nowa Ekonomia: ludzie zamiast liczb” pokażemy film **Wujek Bernard – lekcje innej ekonomii** (*Uncle Bernard – A Counter-Lesson in Economics*, reż. Richard Brouillette) oraz porozmawiamy o ekonomii dzielenia się i idei dochodu podstawowego.

Podczas festiwalu zostanie również zainaugurowany nowy cykl „Nie tacy sami”, skupiony wokół filmów o tematyce psychologicznej, we współpracy z Uniwersytetem SWPS oraz miesięcznikami Zwierciadło i Sens.

INFORMACJE PRAKTYCZNE

BILETY

Sprzedż biletów rusza na tydzień przed festiwalem (6 maja)

Informacje o cenach w poszczególnych kinach i miastach na naszej stronie www.docsag.pl

AKREDYTACJE

Zgłoszenia o akredytacje należy przysyłać do 20 kwietnia na adres accreditation@againstgravity.pl z dopiskiem w tytule: „akredytacja prasowa” lub „akredytacja branżowa” (ważne!). Zgłoszenia nadesłane później nie będą rozpatrywane.

O akredytacje mogą ubiegać się dziennikarze, wykładowcy i studenci szkół filmowych, osoby pracujące w branży filmowej oraz przedstawiciele festiwali filmowych. Akredytacje dziennikarskie mogą zostać przyznane wyłącznie aktywnym zawodowo dziennikarzom, którzy pracują dla mediów o znacznym zasięgu i/lub specjalizują się w tematyce filmowej. W treści mejla prosimy podać imię i nazwisko, nazwę redakcji/organizacji/szkoły filmowej/festiwalu filmowego oraz dane kontaktowe. Zastrzegamy sobie prawo do odmowy przyznania akredytacji. O przyznaniu poinformujemy drogą mejlową do 6 maja.

KONTAKT PR

Dominika Baranowska
Szefowa PR i marketingu
prasa drukowana, TV
dominika@againstgravity.pl
kom. 605 875 205

Weronika Perłowska
Promocja w internecie / social media
radio, internet
weronika@againstgravity.pl

Against Gravity
ul. Żurawia 22 pok. 212
00-515 Warszawa

ODERWIJ SIĘ ONLINE!

www.docsag.pl
www.facebook.com/docsagainstgravity
www.facebook.com/DocsAGWroclaw
www.facebook.com/DocsAGTrojmiasto
www.facebook.com/DocsAGBydgoszcz
twitter.com/againstxgravity
instagram.com/docsagainstgravity

Zapraszamy na kolejną konferencję, tuż przed startem festiwalu, 10 maja
w siedzibie Polskiej Agencji Prasowej przy ul. Brackiej 6/8 o godzinie 10.00,
a potem...

do zobaczenia
na
festiwalu!

